

COLEGIUL MEDICILOR VETERINARI
B I R O U L E X E C U T I V

Splaiul Independenței 105, sector 5, Cod 050097, BUCUREȘTI

Tel. 021/3194504; Fax 021/3194505 www.cmvro.ro

E-mail: office@cmvro.ro

CIF RO 11629759

N r . 2 7 5 2 / 2 0 . 0 9 . 2 0 2 1

Către Consiliul Concurenței

Domnului președinte Bogdan Chirițoiu

Având în vedere comunicatul de presa și “*Studiul preliminar privind impactul prevederilor legale care obligă întreprinderile din domeniul contabilității și cel al serviciilor medicale să fie deținute și/sau administrate de profesioniști în domeniu*”, prezentate public în data de 25 august 2021, Colegiul Medicilor Veterinari vă transmite punctul sau de vedere, observațiile și propunerile rezultate în urma unei analize atente și profunde.

De la început precizăm că dezaprobam modul prin care solicitați anticipat modificarea legislației privind înființarea cabinetelor veterinare, deși afirmați că studiul este preliminar și supus dezbaterii publice. Prin urmare suntem convingși că el nu este aprobat prin decizia Plenului Consiliului Concurenței și ca atare cum este posibil să solicitați public o astfel de modificare.

1. Vă solicităm ca din studiu să eliminați “toate referirile cu privire la piața serviciilor medicale veterinare” din următoarele considerente:

A. Nu aveți bază legală pentru includerea în studiu a serviciilor medicale veterinare întrucât Ordinul 1023/16.10.2020 se referă doar la serviciile medicale umane și la cele de contabilitate;

B. Din informațiile pe care le deținem, ați inclus serviciile medicale veterinare în studiu ca urmare a solicitării a unui punct de vedere de către Asociația Farmaciilor Veterinare (printr-un cabinet de avocatura) în data de 06.10.2020 cu privire la posibile consecințe asupra competiției pe piață ca urmare introducerii pe viitor a cerinței ca acționariatul cabinetelor medicale veterinare să fie deținut în proporție de 51% de către medici veterinari, modificare care urma să aibă loc prin adoptarea Plx 446/2020. Pentru că în conformitate cu art.28 din Legea 21/1996 nu puteați emite un punct de vedere acelei asociații, “ați agățat” în studiul ce urma să aibă loc în baza Ordinului 1023/16.10.2020 și piața serviciilor medicale veterinare. Asociația Farmaciilor Veterinare este de fapt Farmavet SA, și v-am transmis dovezi în acest sens (Anexele nr.17,18 din răspunsul nostru cu nr.1583/20.05.2021). Din acest motiv avem suspiciuni că includerea serviciilor medicale veterinare în acest studiu s-a făcut ca urmare a acelei solicitări, avem suspiciuni pentru că există precedent când în anul 2015 prin adresele Consiliului Concurenței nr.2051/02.02.2015 și

5482/20.05.2015 A.N.S.V.S.A. a modificat Ordinul 83/2014 și prin urmare a autorizat farmaciile veterinare ale acestei companii cu încălcarea Legii 160/1998, lucru confirmat de către instanțele de judecată, CCR și CJUE. Prin adresa 6690/29.05.2017, Consiliul Concurenței a susținut OUG 70/2017 ale căror modificări sunt contrare cu cele decise de CCR și CJUE, dar s-a legiferat modificările efectuate în anul 2015 de către A.N.S.V.S.A. la nivelul legislației secundare cu încălcarea celei primare. Ne vom adresa instituțiilor statului și celor judecătorești să verifice legalitatea acestor modificari.

C. În anul 2020 ați analizat legislația națională pentru foarte multe profesii liberale și/sau reglementate, inclusiv pe cea a serviciilor medicale veterinare, în urma analizei identificând posibile bariere pentru serviciile medicale umane și cele de contabilitate. În Anexa nr.1 vă atașam fluxul activității dumneavoastră pentru identificarea barierelor din piață început în anul 2020 și finalizat în anul 2021. Suntem consternați de faptul ca “ați agățat” serviciile medicale veterinare ca o piață care are bariere, în condițiile în care nu ați ajuns la aceasta concluzie în data de 12.10.2020 când ați dezbătut în Plenul Consiliului rezultatul analizei hotărând că doar serviciile medicale umane și cele de contabilitate au bariere, incluzându-le în studiu, și în condițiile în care există alte profesii care chiar au bariere contrare legislației europene (a se vedea profesia de avocat de exemplu care nu permite înființarea de societăți comerciale, ci doar societăți profesionale cu răspundere limitată).

D. În anul 2010, autoritățile române au analizat prevederile legislației naționale privind exercitarea profesiei de medic veterinar, în raport cu legislația europeană ca urmare a adoptării în legislația națională a *Directivei privind serviciile* și a fost sesizată o singură neconformitate și anume faptul că erau stabilite anumite tarife minime, această prevedere fiind eliminată prin Legea nr. 213/2010. Conform OUG 49/2009 art.15, “*Autoritățile competente au următoarele obligații:*

a)analizează legislația în baza căreia autorizează prestarea serviciilor aflate în competența lor și inițiază modificări legislative, acolo unde este cazul, în vederea eliminării regimurilor de autorizare care nu respectă criteriile prevăzute la art. 8, până la data de 15 iunie 2009;

b)analizează regimurile de autorizare menținute și inițiază modificări legislative, după caz, pentru eliminarea condițiilor interzise, prevăzute la art. 13, sau pentru eliminarea condițiilor evaluabile, prevăzute la art. 14 alin. (1), care contravin prevederilor art. 14 alin. (2) și (3), până la data de 15 iunie 2009;

c)raportează prin intermediul platformei electronice Interactive Policy Making (IPM) toate regimurile de autorizare și cerințele menținute, precum și cerințele care au fost simplificate.”

Conform OUG 49/2009,Articolul 40¹:

“Autoritățile publice competente române au obligația de a analiza rapoartele celorlalte state membre, realizate în vederea evaluării reciproce și transmise de către Comisia Europeană.

Observatiile rezultate în urma analizei vor fi transmise Departamentului pentru Afaceri Europene, în termenul stabilit de acesta.”

În anul 2012, Comisia Europeană a analizat/evaluat legislația națională a statelor membre pentru anumite profesii, inclusiv pentru cea de medic veterinar și nu au fost identificate bariere în legislația românească, așa cum au fost identificate în cazul altor state membre, spre exemplu Franța sau Austria, împotriva acestuia din urmă Comisia declanșând proces la CJUE, iar împotriva Franței a fost inițiată procedura de infrigment. În anul 2014, pe durata întâlnirii dintre reprezentanții Comisiei Europene și experți din România, respectiv experți din Ministerul Afacerilor Europene, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, Colegiul Medicilor Veterinari, având ca tematică anumite prevederi legislative din domeniul medical-veterinar, s-a apreciat că România are una dintre cele mai bune legi privind înființarea și funcționarea cabinetelor veterinare. V-am transmis în acest sens dovezi clare prin răspunsul nostru nr.1583/20.05.2021, Anexele nr.6-9,21, fără ca să menționați în studiu și fără să țineți cont de conținutul acestora.

2. Vă solicităm ca studiul să fie dezbătut și aprobat prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței.

3. Vă rugăm să precizați că definiția profesiilor liberale este data de CJUE în Cauza C-267/1999, iar cea alternativă este menționată în considerentul 43 al Directivei 36/2005.

Cerinta privind detinerea de către un medic veterinar, a unei părți din capitalul social al cabinetului veterinar este nediscriminatorie, justificată din motive imperative de interes general ce țin de independența medicilor veterinari, de sănătatea publică, sănătatea animalelor și protecția mediului, și este proporțională pentru atingerea obiectivelor urmărite.

Este deosebit de grav faptul că, Consiliul Concurenței care a făcut studiul nu a înțeles rolul serviciilor medicale veterinare în sănătatea animalelor, sănătatea publică și protecția mediului și cu atât mai grav fiind faptul că instituția este condusă de un președinte care la baza este medic uman. Serviciile medicale veterinare sunt extrem de complexe și implicate în siguranța alimentară de la “ferma la furculiță”. Serviciile medicale veterinare nu se rezumă doar la animalele de companie, care și ele sunt importante pentru sănătatea publică întrucât multe boli se transmit de la animal la om sau pentru care animalele sunt gazde intermediare (rabia, tuberculoza, West Nile, toxoplasmoza, cisticercoza, trichineloză, salmoneloză, etc.).

Se estimează ca un procent șocant de 75% dintre bolile infecțioase apărute la oameni sunt de origine animală și prin urmare rolul medicului veterinar în protecția sănătății publice este imens și care nu poate fi ignorat.

Medicii veterinari sunt cei care asigură sănătatea animalelor pentru a avea produse sigure pentru oameni, medicii veterinari sunt cei care analizează și certifică furajele pentru a evita ca oamenii să fie expuși la micotoxine, metale grele, insecticide sau fungicide, medicii veterinari examinează carcasele de animale sacrificate în abatoare și certifică ca sunt bune de consum, medicii veterinari certifică toate produsele de origine animală că sunt bune de consum, medicii

veterinari supraveghează și monitorizează bolile la animale și implicit pe cele zoonotice, medicii veterinari sunt cei care vaccinează animalele pentru a se evita îmbolnavirea lor sau a oamenilor, etc. **Medicii veterinari sunt cei mai buni avocați ai conceptului “O singură sănătate”.**

Domnule președinte, credem că știți că dacă un animal bolnav de rabie mușca un om și acesta nu primește imediat serul, acesta va muri, fiind deci o boala incurabilă transmisă de la animale.

Domnule președinte, în timp ce consumul de antibiotice la animale se reduce ca urmare a implicării medicilor veterinari în găsirea unor măsuri alternative, deci cu impact pozitiv asupra sănătății oamenilor, în medicina umana consumul de antibiotice crește, România fiind pe primele locuri în UE, una dintre cauze fiind și deținerea farmaciilor umane de către neprofesioniști, precum și existența lanțurilor de farmacii, aspecte contrare lumii civilizate.

Domnule președinte, impactul serviciilor medicale veterinare în protecția sănătății publice și a mediului este mult mai mare decât celor medicale umane.

Suntem contrariați de faptul că deși nu ar trebui să faceți analiza paralelă dintre serviciile medicale umane și cele veterinare, ele funcționând în baza unei legislații diferite, apreciați că opinia CJUE privind farmaciile umane care pot fi deținute de profesioniști care asigură majoritatea, se poate aplica și cabinetelor medicale umane, în timp ce opinia CJUE privind farmaciile veterinare care pot fi deținute de profesioniști (adică de către medicii veterinari) care asigură majoritatea, este exagerată dacă se aplică cabinetelor veterinare.

Consiliul Concurenței este autoritatea locală în România care trebuie să se supună regulilor Comisiei Europene și ale hotărârilor CJUE. Prin urmare Comisia Europeană a emis o serie de considerente în anul 2013 când a analizat deținerea capitalului social al cabinetelor veterinare la nivel european.

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0402&from=LV>

Cităm din documentul de evaluarea al comisiei următoarele (Anexa nr.21 din răspunsul nostru): *“Este clar faptul că, în timp ce se solicită că majoritatea acțiunilor să fie deținute de profesioniști, se pot impune diferite niveluri de restricții. Doar câteva state membre încă impun cerințele de a deține 100% din capital și/sau din drepturile de vot. Austria impune o obligație pentru profesioniști de a exercita un rol determinant în sistemul de luare a deciziilor în societățile de agenții de brevetare, fără a fi supuse instrucțiunilor, sau aprobării de către alți acționari, precum și a deține 100% din drepturile de vot în societățile care furnizează servicii veterinare. O cerință privind proprietatea de 75% asupra capitalului există în Slovacia pentru consilierii fiscali, în Franța pentru medicii veterinari, deși Franța a redus cerința privind proprietatea minimă de capital, pentru cele mai multe alte profesii, la 51%. Italia impune o obligație pentru profesioniști, de a deține o astfel de participare la capitalul social încât să determine o majoritate de 66,6% la dezbaterile sau deciziile acționarilor, indiferent de activitatea de servicii, dar permite ca drepturile de vot să fie deținute de către orice profesioniști reglementați, indiferent de de tipul de activitate.*

Cu toate acestea, cea mai des întâlnită cerință, este aceea de a avea 51% din capital și că drepturile de vot să fie deținute de către profesioniști.

Cum cifra de 51% este suficientă pentru a controla activitatea de zi cu zi a unei companii, este destul de greu de înțeles rațiunea pentru o cerință privind deținerea a 100%, fie că este vorba de acțiuni sau drepturi de vot. Cu atât mai mult cu cât au avut loc în mai multe state membre reforme ce au dus la reducerea acestor cerințe. În comparație, cerințe de 100% par, în mod nejustificat, restrictive și proporționalitatea lor este foarte dificil de demonstrat. Același rationament se aplică pentru toate pragurile de peste 51%, cum ar fi cele de 75% și 66,6%, deși, mai atenuat decât în cazul cerințelor privind deținerea a 100% din capital și/sau a drepturilor devot.(pagina.13)”.

Conform raportului special realizat de către Curtea de Conturi Europeană “A asigurat Comisia o punere în aplicare eficace a Directivei privind serviciile?”, Comisia Europeană a deschis 8 cazuri de constatare a nedeplinirii obligațiilor cu privire la forma juridică și acționariat sau la tarife (care sunt obligații condiționate prevăzute la articolul 15 din Directiva privind serviciile). O serie de cazuri au fost inițiate, de asemenea, în baza restricțiilor cantitative sau teritoriale (articolul 15 din Directiva privind serviciile) și în temeiul articolului 20 alineatul (2) (referitor la nediscriminare în ceea ce privește accesul la servicii). Comisia a deschis peste 30 de dosare (dosare cu toleranță zero) în urma exercițiului de evaluare reciprocă din 2012-2013. De asemenea, aceasta a deschis 15 dosare EU Pilot în urma evaluării inter pares cu privire la forma juridică, acționariatul și tarife în 2014. Dintre cele 15 dosare, în 5 cazuri, o scrisoare de punere în întârziere a fost trimisă statelor membre în cauză, rezultând un total de aproximativ 80 de proceduri EU Pilot pe an.

Cerințele ce tin de serviciile medicale veterinare nu s-au regăsit printre aceste numeroase acțiuni ale Comisiei Europene.

În hotărârea CJUE privind Austria, Comisia Europeană afirmă contrar celor spuse de către Consiliul Concurenței, și anume: “67 Potrivit Comisiei, un grad ridicat de independență a medicilor veterinari și protecția sănătății publice pot fi obținute prin măsuri mai puțin restrictive în raport cu cerința potrivit căreia medicii veterinari trebuie să dețină 100 % din drepturile de vot ale societăților de medici veterinari și care constituie o restricție disproporționată privind libertatea de stabilire. Această instituție consideră că, deși medicii veterinari sunt în măsură să exercite o influență determinantă întrucât dețin o parte din capital suficientă pentru a asigura că aceștia efectuează controlul societății de medici veterinari în cauză, nu se poate interzice persoanelor care nu sunt medici veterinari să dețină o cotă limitată din capitalul unei astfel de societăți care nu ar împiedica un astfel de control”, Iar CJUE în aceeași hotărâre statuează ca: ”93 În ceea ce privește obiectivul de protecție a sănătății publice, rezultă din jurisprudența Curtii că cerințele referitoare la deținerea exclusivă a capitalului unor societăți de medici veterinari de către membrii acestei profesii sunt adecvate pentru a reduce riscurile ca aceste societăți să adopte strategii economice susceptibile să aducă atingere obiectivului de protecție a sănătății, precum și independenței medicilor veterinari (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 martie 2018, CMVRO, C-297/16, EU:C:2018:141, punctele 82 și 83).”

Rezultă din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, că cerințele referitoare la deținerea capitalului unor societăți de către profesioniști, cu excepția exclusivității sunt adecvate, justificate și conforme cu legislația comunitară.

Astfel,

1. În hotărârea Curții Europene de Justiție (Marea Cameră) în Cauzele conexe C-171/07 și C-172/07 se precizează: **“61. Având în vedere tot ceea ce precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolele 43 CE și 48 CE nu se opun unei reglementări naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, care împiedică persoane care nu au calitatea de farmaciști să dețină și să administreze farmacii.”**

2. În hotărârea Curții Europene de Justiție (Marea Cameră) din 1 iunie 2010 în cauzele conexe C-570/07 și C-571/07, se precizează:

*“In temeiul considerentului (26) al Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3), care preia, în esență, considerentul (2) al Directivei 85/432/CEE a Consiliului din 16 septembrie 1985 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la anumite activități din domeniul farmaciei (JO L 253, p. 34, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 128): (...) **Prezenta directivă nu aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre care interzic societăților comerciale exercitarea anumitor activități de farmacist sau condiționează exercitarea activităților respective.**”*

.....

“...trebuie să se țină seama de faptul că sănătatea și viața persoanelor ocupă primul loc printre bunurile și interesele protejate de tratat și că revine statelor membre sarcina de a decide cu privire la nivelul la care intenționează să asigure protecția sănătății publice, precum și cu privire la modul în care acest nivel trebuie atins. Întrucât nivelul menționat poate varia de la un stat membru la altul, este necesar să se recunoască statelor membre o marjă de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 septembrie 2008, Comisia/Germania, C 141/07, Rep., p. I 6935, punctul 51, precum și Hotărârea Apothekerkammer des Saarlandes și alții, citată anterior, punctul 19).”

.....

*“În această privință, trebuie să se arate în primul rând că, ținând seama de marja de apreciere amintită la punctul 44 din prezenta hotărâre, **faptul că un stat membru impune norme mai stricte în domeniul protecției sănătății publice decât cele impuse de un alt stat membru nu poate să implice faptul că aceste norme sunt incompatibile cu dispozițiile tratatului referitoare la libertățile fundamentale** (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 februarie 2009, Comisia/Italia, C 110/05, Rep., p. I 519, punctul 65 și jurisprudența citată).”*

3. In hotărârea Curții Europene de Justiție (Marea Cameră) din 19 mai 2009 in cauza C-531/06, se precizează:

“63.În consecință, un stat membru poate considera, în cadrul marjei sale de apreciere amintite la punctul 36 din prezenta hotărâre, că, spre deosebire de o farmacie administrată de un farmacist, administrarea unei farmacii de către un nefarmacist poate să reprezinte un risc pentru sănătatea publică, în special pentru siguranța și pentru calitatea distribuției cu amănuntul a medicamentelor, de vreme ce obținerea unui profit în cadrul unei asemenea administrări nu implică elemente de moderare precum cele amintite la punctul 61 din prezenta hotărâre, care caracterizează activitatea farmaciștilor (a se vedea, prin analogie, în ceea ce privește prestarea de servicii de asistență socială, Hotărârea din 17 iunie 1997, Sodemare și alții, C 70/95, Rec., p. I 3395, punctul 32).

64. Astfel, este în special permis unui stat membru să evalueze, în cadrul marjei de apreciere menționate, dacă există un asemenea risc în ceea ce privește producătorii și comercianții en gros de produse farmaceutice, pentru motivul că aceștia ar putea aduce atingere independenței farmaciștilor salariați prin faptul că îi incită să promoveze medicamentele pe care ei însșiși le produc sau le comercializează. De asemenea, un stat membru poate aprecia dacă administratorii care nu au calitatea de farmaciști riscă să aducă atingere independenței farmaciștilor salariați prin faptul că îi incită să vândă medicamente a căror stocare nu mai este rentabilă sau dacă acești administratori riscă să procedeze la reduceri ale cheltuielilor de funcționare care sunt de natură să afecteze modalitățile în care medicamentele sunt distribuite cu amănuntul.”

4. In hotărârea Curții Europene de Justiție (Marea Cameră) din 16 decembrie 2010 in cauza C-89/09, se precizează:

“88. Din dosarul aflat pe rolul Curtii rezultă de asemenea că alegerea efectuată de Republica Franceză în sensul de a limita la 25 % părțile sociale și drepturile de vot care pot fi deținute de persoane fără specializare în biologie în cadrul Selarl care exploatează laboratoare de analize de biologie medicală își are originea în special în faptul că deciziile cele mai importante adoptate în cadrul unor asemenea societăți necesită un vot din partea majorității asociaților reprezentând cel puțin trei pătrimi din părțile sociale. Deținerea de către persoane fără specializare în biologie a capitalului și a drepturilor de vot este astfel posibilă numai în măsura în care aceștia din urmă nu pot influența respectivele decizii. În consecință, dispozițiile care fac obiectul primului motiv sunt de asemenea proporționale cu obiectivul urmărit, dat fiind că, asigurând în același timp menținerea independenței biologilor în exercitarea puterii lor de decizie, acestea permit o anumită deschidere a Selarl care exploatează laboratoare de analize de biologie medicală spre capitalurile externe în limita a 25 % din capitalul social al acestora.”

5. Hotărârea CJUE în cauza C 297/16 având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Curtea de Apel București, prin decizia din 1 martie 2016, considerentul 86 precizeaza ca:”Or, deși, astfel cum reiese din jurisprudența Curții citată la punctul 82 din prezenta hotărâre, un stat membru poate împiedica în mod legitim ca operatori

economici nevetinari să fie în poziția de a exercita o influență determinantă asupra administrării unor unități care comercializează cu amănuntul medicamente de uz veterinar, obiectivul evocat la același punct din prezenta hotărâre nu poate justifica înlăturarea completă a acestor operatori de la deținerea capitalului unităților menționate, atât timp cât nu este exclus ca medicii veterinari să poată exercita un control efectiv asupra acestor unități chiar și în ipoteza în care aceștia nu ar deține totalitatea capitalului unităților menționate, în măsura în care deținerea de către nevetinari a unei părți limitate a acestui capital nu ar împiedica în mod necesar un astfel de control. Prin urmare, o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului pe care îl urmărește.

Prin urmare, în contra celor susținute de multe ori de către CE, deținerea de către profesioniști a majorității și/sau a exclusivității capitalului în unitățile destinate exercitării profesiei, nu încalcă legislația Uniunii Europene.

Instituirea acestei reguli are la baza prevederile Art. 14, Art. 15 și Art. 25 din Directiva 2006/123 și Art. 6.3.3. din Manualul de punere în aplicare a Directivei 2006/123, potrivit căruia **“în ceea ce privește anumite servicii prestate de membrii unei profesii reglementate și desfășurate în cadrul unei societăți, statele membre impun câteodată ca întreg capitalul sau o parte semnificativă din acesta să fie deținut direct de membri ai profesiei respective ”.**

Prin urmare Colegiul Medicilor Veterinari consideră că în cazul profesioniștilor organizați în societăți comerciale aceștia trebuie să dețină majoritatea capitalului social și al drepturilor de vot. Trebuie să menționăm că în cazul acelor profesii sau servicii care sunt exceptate de la aplicarea prevederilor Directivei 2006/123 statele membre beneficiază de o marja națională foarte mare în privința modului de organizare și exercitare.

Cerința privind acționariatul cabinetelor veterinare din România este în concordanță și răspunde și obiectivelor urmărite de prevederile alin (8) din Preambulul Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, potrivit căroră: **„(8) Prestatorul de servicii trebuie să facă obiectul aplicării normelor disciplinare ale statului membru gazdă care au o legătură directă și specifică cu calificările profesionale, precum definirea profesiilor, sfera activităților acoperite sau rezervate unei profesii, utilizarea calificărilor și erorile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor.”**

Colegiul Medicilor Veterinari în calitate de for profesional cunoaște foarte bine intenția fondurilor de investiții, ale companiilor deținute de acestea sau ale companiilor multinaționale de a intra pe piața serviciilor medicale veterinare.

Există două abordări din punct de vedere al intrării pe piața.

Farmavet SA deținută de un fond de investiții chinezesc intenționează să cumpere sau să înființeze cabinete veterinare în mediul rural pentru a legaliza activitatea de comercializare prin farmaciile proprii ale medicamentelor veterinare fără rețetă, în condițiile în care este obligatorie. În situația în care vor avea cabinete proprii vor putea emite și rețete care vor acoperi vânzările din farmaciile veterinare deținute.

Fondurile de investiții și companiile multinaționale intenționează să cumpere cabinete veterinare existente, ofertându-le intens după publicarea studiului Consiliului Concurenței, prin urmare nu doresc înființarea altora și prin urmare aprecierea că “numărul cabinetelor veterinare ar putea crește” nu se confirmă, ci dimpotrivă numărul va scădea. Vedeți cum super și hipermarketurile au diminuat numărul magazinelor mici, de cartier. Oferta se bazează pe anumite condiții dintre care două vin să confirme ce susținem noi, solicitandu-se un profit anual minim de 100.000 de euro/cabinet, iar aprovizionarea să se efectueze de la furnizorii agreeați de noii acționari neprofesioniști. Ca atare prețurile vor crește, nu vor scădea, independența medicilor veterinari angajați va fi afectată, iar calitatea serviciilor va fi influențată negativ.

Sperăm ca argumentele noastre extrem de solide, vă vor determina să înțelegeți mai bine piața serviciilor medicale veterinare și să reconsiderați poziția din studiul preliminar, să apreciați corect situația în interesul sănătății animalelor, a sănătății publice, a protecției mediului, iar în cazul în care nu veți da curs solicitării noastre menționate la punctul 1, aveți în Anexa nr.2 observațiile și propunerile noastre punctuale pentru mențiunile din studiul preliminar cu referire la serviciile medicale veterinare, rezervându-ne dreptul de a ne adresa instituțiilor naționale și europene abilitate.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE,
Conf. Univ. Dr. Viorel ANDRONIE

